

λοῦντες ἀπόστρατοι καὶ ἀκίνητοι οὖτε δηλοῦντες καὶ φύσει ἀμετάβλητοι.
Ο γὰρ Ἀναξαγόρας κακῶς ἀπὸ τοῦ αἰθεῖν παράγει.

“Οτι τριῶν σύνθη τῶν ἀπλῶν κινήσεων, ὡς εἴρηται, τῆς περὶ τὸ μέσον, τὴν καὶ κυριώτερον ἀπλῆ, τῆς ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον, καὶ πέντε ὄντων σωμάτων τῶν κατ’ αὐτὰς κινουμένων, εὐλόγως οὐδὲ πλείω εἰσὶν ἀπλὰ σώματα παρὰ τὰ πέντε.

“Οτι τὸ ἔναγγος εἰλημμένου ἀναποδείκτως, ὡς ὁμολογοῦσιν, ὅτι οὐκ ἔτις κίνησίς τις ἐναντία τῇ κύκλῳ κινήσει, καὶ δείκνυσθαι δεῖ καὶ ρᾶσθαι ἐστι· καὶ δείκνυσται, ὅτι σύχῃ τῇ εὑθεῖα ἐναντία ἐστιν αὐτῇ· ἐν γάρ ἐνί ἐστιν ἐναντίον κατὰ φύσει· τῇ δὲ εὐθεῖα κίνησίς διπλῆ καὶ μετ’ ἐναντίοτος, τῇ δὲ τοῦτον καὶ τῷ κάτω, τῆς κύκλῳ μῆκος οὕσης καὶ ἀπλουστάτῃ. Ἄλλα μὴν οὐδὲ ἔκυπτῃ ἐτοιαὶ ὅλη ἐναντία πως τῇ κύκλῳ, τῇ δὲ μάτην ἀν τῇ ἑτέρᾳ ώς παρὰ φύσιν· οὐδὲν δὲ μάτην ὅ τε Θεὸς καὶ τῇ φύσει ποιεῖ. Μάτην γάρ ἐστι τὸ ὑπόδημα, αὐτὸν μὴ πρὸς ὑπόδημα πεφυκός τοι. Οὗτοι δὲ μάτην ἀν τῇ δὲ ἔργον καὶ δικένος τῇ φύσει κατὰ τὸ ἑτερον τῶν ἀνάπολιν κινουμένων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κύκλου, εἴτε τι ἐλλαττούμενον τῇ δυνάμει περιεγίνετο, εἴτε τι ἴσχυρότερον.

“Οτι ἐπεὶ τῇ ἀρχῇ πλάνη προσιώνειν αὔξει τοῖς ὅτισιν ἐπισκεπτομένοις καὶ μεγίστη γίνηται, ὥσπερ εἰ τις συγχωρήσειεν ἐν ἀρχῇ 20 εἶναι τι μέγεθος ἐλάχιστον ἀδιαίρετον, τὰ μέγιστα ἀν κινήσει τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης βουλομένης καὶ τὸ ἐλάχιστον διαρετὸν νοεῖσθαι, ὡς ἀν μὴ ἐξ ἀδιαίρετων γίνοιτο σύνθεσις· μεγέθει γάρ τῇ ἀρχῇ ἐλάχιστον οὖσα δυνάμει, μέγιστόν ἐστι πρὸς τὰ ἐξ αὐτῆς ἀνίσχοντα θεωρουμένη· δεῖ σκέψεσθαι ὡς ἀρχὴν τῆς περὶ τῶν φυσικῶν θεωρίας εἰ ἐστι τι σῶμα 25 ἀπειρον· τὸ γάρ ἀπειρον οἱ φιλόσοφοι πάντες ὑπόθεσιν ἐν πλεῖστοις ποιοῦνται ζητίματιν. Καὶ πρῶτον δείκνυται, ὅτι ὁ οὐρανὸς οὐκ ἐστιν f. 195 ἀπειρον σῶμα· οὐ γάρ ἀν ἀποκαθίστατο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸν ἐν ὥρισμένῳ χρόνῳ τοῦ ἡμερονυκτίου, εἶπερ ἀπειρον τὸν· ἀπειρου γάρ ὄντος, καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου γραμμαὶ πρὸς αὐτὸν ἀπειροι· ἀν τῇσαν τῷ κατὰ 30 πλάτος διαστήματι, καὶ οὐδὲν ἀν τῇ αὐτῶν ἔξω, οὐδὲν ἀν εἰχε νοεῖσθαι· Ἐπεὶ δὲ ἐν ὥρισμένῳ χρόνῳ τῷ τοῦ ἡμερονυκτίου ἀποκαθίσταται τῇ περίοδος τοῦ οὐρανοῦ σώματος, οὕτε ἀπειρόν ἐστι τὸ διάστημα, οὕτε αὐτὸς ἀπειρος. Εἰ γάρ τῇ κίνησίς πεπερασμένη τῷ διαστήματι, πεπερασμένον πάντως καὶ τὸ ταύτην κινούμενον· ἀπειρου δὲ σώματος οὐκ ἀν 35 εἴη πεπερασμένη κίνησίς. Καὶ ἀλλοις δείκνυσι λόγοις, ὅτι τὸ πέμπτον οὐράνιον σῶμα, τῇ μᾶλλον πρῶτον ἀπλοῦν τὸ κυκλοφορούμενον, οὐκ ἐστιν ἀπειρον.

“Οτι οὖδε ἀλλοι τῶν ἀπλῶν σωμάτων ἐστὶν ἀπειρον· ἐξ ὥρισμένῳ γάρ τόπων καὶ εἰς ὥρισμένους κινοῦνται, καὶ ὥρισμένως. Εἰ μὴ ἀπειρον 40

εἰγή τὸ μεταξύ, ὅπερ ἀποδεῖσθαι μασται, ώρισμένως γοῦν καὶ πεπερασμένως κινούμενα καὶ αὐτὰ πεπερασμένα εἰσίν.

"Οτις οὖσε τῶν συνθέτων οὐδέν ἔστιν ἄπειρον, εἴπερ τὰ συντιθέντα αὐτὰ πεπέρασται. Εἰτα ἡ βαρύτης αὐτῶν καὶ κουφότης πεπέρασται, ὥστε οὐκαὶ αὐτὰ οὔκ εἰσὶν ἄπειρα. "Οτις δὲ ἀδύνατον βάρος ἄπειρον εἶναι: ἡ κουφότητα δείκνυσιν. "Ετοι, εἰ ἔστι τὸ σῶμα σύνθετον ἄπειρον, ἡ ἐξ ὄμοιοι μερῶν ἔσται, ἡ ἐξ ἀνομοιομερῶν· ἐκατέρως δὲ ἀδύνατον ἄπειρον εἶναι, καὶ δείκνυσιν.

"Οτις ἀπλῶς οὐδέν ὄποιονοῦν σῶμα φυσικὸν δύναται ἄπειρον εἶναι· εἰ γάρ φυσικὸν κινεῖται, καὶ εἰ κινεῖται, ποθὲν ποιῶ μεταβαίνει· καὶ εἰ τοῦτο, ἐν τόπῳ πεπερασμένῳ· καὶ αὐτὸ τοίνυν πεπερασμένον εἶναι δεῖ.

"Οτις οὐδέν δύναται τὸ ἄπειρον ὑπὸ πεπερασμένου κινεῖσθαι: ἡ πάσχειν ὄτιον· ἔτοι, οὐδὲ τὸ ἀνάπταλον τὸ πεπερασμένον δύναται ὑπὸ τοῦ ἄπειρου κινεῖσθαι: καὶ πάσχειν ἐν οὐδενὶ χρόνῳ· ἔτοι, οὐδὲ ἄπειρον ὑπὸ ἄπειρου κινεῖσθαι: ἡ πάσχειν δτιον οὔτε ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ, οὔτε ἐν ἄπειρῳ. Καὶ δείκνυσι ταῦτα ἔκαστα.

"Οτις εἰ ἔστιν ἄπειρον σῶμα, οὔτε κύκλῳ κινεῖσθαι· τὸ γάρ κύκλῳ κινούμενον περὶ τὸ μέσον κινεῖται· τοῦ δὲ ἄπειρου μέσον τι οὐκ ἔστιν, οὔτε ἐπ' εὐθείας· τὰ γάρ ἐπ' εὐθείας κινούμενα ἀπὸ τῶν ἐναντίων εἰς τοὺς ἐναντίους τόπους κινεῖται· οἱ δὲ ἐναντίοις τόποις ὠρισμένοι εἰσίν· ἡ, f. 195⁺ οὐκ ἂν τὴν ἐναντίον, καὶ ἔτοι τῶν αὐτῶν ἔστιν ἡ τε κατὰ | φύσιν κίνησις εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον καὶ γάρ παρὰ φύσιν εἰς τὸν μὴ οἰκεῖον, τῶν κατ' εὐθείαν διτλαῖς κινούμενων· καὶ εἰ ἄπειρά εἰσιν, ἄπειρως κινεῖσθαι, καὶ τὸ κινοῦν ἐκατέραν τὴν κίνησιν οὐχ ἐν ἔσται, ἀλλὰ δύο, καὶ ἐναντία, καὶ ὄμοιώς ἄπειρα· ἄπειρα δὲ δύο ἀδύνατον εἶναι.

"Οτις οὖσε οἷόν τέ ἐστιν εἶναι: ἡ νοεῖσθαι κενὸν ἄπειρον κατὰ τὰς Δημοκρίτου καὶ Λευκίππου δόξας, καὶ δείκνυσιν.

"Οτις οὐκ ἔστιν ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἔτερος κόσμος. Εἰ γάρ ἔτεροι εἰσιν ἔξω τούτου, ἐκ τῶν αὐτῶν σωμάτων ἔσονται καὶ τὰς αὐτὴν ἐχόντων δύναμιν, εἴτε ἀπλῶν, εἴτε συνθέτων, ἵνα μὴ ὁμώνυμα τούτοις εἴη, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν σύμπαν ὄμοιώς ὁμώνυμον· τῶν αὐτῶν δὲ ὅντων τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἴδεστης, τὰ τε μέρη τῶν κόσμων τῶν διαφόρων ἀντιπεριγράψουσιν ἀλλίγλοις καὶ οἱ κόσμοι δῆλοις ἀλλίγλοις, καὶ γάρ μὲν ἐνταῦθα γάρ εἰς ἐκείνην ἐνεχθήσεται, ἡ δὲ ἐκεῖ εἰς ταῦτην, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλῶν στοιχείων ὠς αὐτῶς, καὶ ἀλλὰ ὄμοιώς ἀδύνατα ἐψεῖται. "Η οὖν οὐ θετέον τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν πανταχοῦ τῶν ἀπλῶν σωμάτων, ἡ εἰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀλγήθεις, ὥσπερ οὐδὲ ἔστιν, ἀνάγκη τὴν ὑπόθεσιν εἶναι: ψευδή, τὴν λέγουσαν πολλοὺς εἶναι τοὺς κόσμους· ἐν δὲ εἶναι κατὰ ἀλη-

φειχν τὸ μέσον καὶ τὸ ἔσχατον, καὶ ἐν μόνον τὸν κόσμον, καὶ σὺ πλείους ἑνός.

Οὐτοί μόνον εἰς ἔστιν ὁ κόσμος, ἀλλ' αὐτὸύ τοῦ γενέσιτος πλείονας· εἰ γάρ ἔστιν ταῖς πλείους, τῇ ὅλῃ διοίσουσα, τῷ λόγῳ καὶ τῷ τὴν εἶναι, ἐν διντεῖς, ὥσπερ οἱ πολλοὶ ἀνθρώποις τῷ μὲν εἴδει ἐν εἰσι, τῇ δὲ ὅλῃ, ἀτομικῶς διαίρονται· καὶ πληθύνονται· τοῦτο δὲ αὐτὸν ἔστιν ἀληθές· ὃδε γάρ ὁ οὐρανὸς ἐκ πάσης τῆς ὅλης ἔστιν, αὐτὸν ἐκ μορίου τινὸς αὔτης. Καὶ αὐτὸν ἡν γένοιντο πλείους διὰ τὸ προειληφέντας τοῦτον πάτερν τὴν ὅλην· τριγῶς γάρ ὁ οὐρανὸς λέγεται· Λέγεται γάρ αὐτὸν τὸ ἔσχατον τοῦ αὐτοῦ φορίου σώματος, οὐ πλανῆτα σφαῖρα, ἐν ᾧ καὶ τὸ θεῖον φασὶν εἶναι· πάντες ἀνθρώποι, ὡς τὸν ἀνωτάτω πάντων ἔχον τόπον· ἔτι καὶ αἱ λοιπαὶ σφαῖραι· αἱ τούτους ἀστέρας περιέχουσαι· φαμέν γάρ ἐν οὐρανῷ τούτους ἀστέρας εἶναι καὶ τὸν Φλισόν· ἔτι καὶ τὸ περιεχόμενον ἀπαντὸν ὑπὲν τοῦ αὐτοῦ φορίου σώματος, εἴτουν ἐπομπας κόσμος. Κατὰ τοῦτο τοίνυν τὸ τρίτον σημανόμενον εἰς ἔστιν ὁ οὐρανὸς ὡς ἐκ πάσης τῆς ὅλης καὶ παντὸς τοῦ φυσικοῦ καὶ αἰσθητοῦ συγκαίμενος σώματος· ἀδύνατον γάρ εἶναι τὴν γενέσιτον ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ σῶμα· καὶ ὡς ἀδύνατον δείχνυσσιν. | Οὐκοῦν οὗτος εἰσὶν, f. 196 οὗτος ἐγένετο, οὗτος γενήσιονται πλείους οὐρανοί, καὶ ἐπειδὴ μηδὲν ἔτει: ἔξω τοῦ οὐρανοῦ σῶμα, μηδὲ γενέσιτο: δύναται, ἐπειδὴ μήτε κενόν, μήτε τόπον. μήτε χρόνον ἔξω εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. Οὗτος ἐν τόπῳ τὰ νοητὰ πέφυκε καὶ πρῶτα πάντων αἵτια τῶν κανούμενων, οὗτος χρόνῳ γηράσκει, μηδεμίᾳς οὐσίας μεταβολῆς ἐν αὐτοῖς καὶ ὑπὲρ τὴν ἀνωτάτω πασῶν τεταγμένα φοράν. Ἀλλ' ἀναλλοίωτά εἰσι φύσει καὶ ἀπαθή, καὶ διατελεῖ τὴν ἀρίστην ἔχοντας ζωὴν καὶ αὐταρκεστάτην τὸν ἀπαντα αἰώνα. Λέγεται μὲν γάρ αἰών καταχρηστικῶς ὡς τὸ τέλος τὸ περιέχον τὸν τῆς ἐκάστου ζωῆς χρόνον, καὶ οὐ μηδέν ἔστιν ἔξω, τοῦτο αἰών ἐκάστου κέκληται, αὐτούτοις δὲ καὶ τὸ παντὸς οὐρανοῦ τέλειον, ὡς εἰπεῖν, καὶ διαρκές τῆς περιφορᾶς· ἔτι δὲ μάλιστα καὶ αυτίως αἰών ἔτει: ὡς ἀθάνατόν τε καὶ θεῖον τὸ περιέχον ἐν τοῖς νοητοῖς τὴν ἀπειρίαν τοῦ παντὸς χρόνου, ἀπὸ τοῦ αἰεὶ εἶναι τὴν ἐπωνυμίαν ἔχων· ὅτεν τοῖς ἄλλοις ἔξιρται, τοῖς μὲν ἀκριβέστερον, τοῖς δὲ ἀμαυρότερον τὸ εἶναι καὶ ζῆν. Ἀνάγκη γάρ τὸ πρῶτον καὶ ἀνωτάτω καὶ ἀκρώτατον νοητὸν τῶν διντῶν αἵτιον ἀμετάβλητον εἶναι, θεῖον ἐν πάντῃ καὶ ἀριστον καὶ ισον ἐαυτῷ καὶ ὅμοιον. Πῶς γάρ ἂν γένοιτο μεταβολὴ ἐν αὐτῷ; Τὸ γάρ μεταβάλλον τὴν ὑπὸ ἄλλου μεταβάλλει, τὴν ὑπὸ ἐαυτοῦ· καὶ εἰ ὑπὸ ἄλλου, τὴν χείρονος, τὴν κρείττονος. Καὶ κρείττον μὲν τοῦ θεοῦ αὐτὸν ἔστιν, ὑπὸ δὲ γείρονος πῶς ἡν κανγήθει τὸ θεῖον; Οὐ γάρ θέμις τὸ κρείττον ὑπὸ χείρονος πάσχειν ὅτεοῦ· εἰ γάρ δὴ πάθοι, φαῦλόν τι δίπου προσαλήψεται· ἀλλ' αὐτὸν ἐν αὐτῷ φαῦλον. ‘Ὦ φ’ ἐαυτοῦ δὲ οὐ κανγήσεται καὶ μεταβληθήσεται, τὴν ὡς καλλίσιγός τινος ἐαυτοῦ ἐφιέμενον· τοῦτο γάρ αὐτοῦ κρείττον, τὴν τίνος ἔστι τῶν καλῶν ἐνδεές, τὴν ὡς πρὸς χείρον

έκυτος τρεπόμενον έκουσίως, ὅπου μήδ' ανθρωπος ἐκών οὐκέτον γείρω ποιεῖ; Ἐτι, αὐτὸς τὸ θεῖον καὶ νοητὸν πρῶτον αἰτιον ἀπαυστον κινήσει κίνησιν, οἷα ἔστιν ἡ ἀτόμος πρώτη κυκλοφορικὴ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτοῦ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὥστε τῷς ἔχοντος, καὶ τῷ πρώτῳ, ὅπ' αὐτοῦ κινούμενον καὶ προσεγγῶς ἀπαύστως κινεῖται, δι' ἐπιτρέπειότα συνημμένον αὐτῷ τὰ τῶν ἄλλων τὰ γὰρ εὐθυφορικὰ παύεται κινούμενα, ὅταν εἰς τὸν οἰκεῖον γένηται τόπον, καὶ ἄλλῃ ἀργῇ γένεται τοῦ δὲ κύκλῳ κινούμενου σώματος ὁ αὐτός f. 196^τ ἔστι τόπος | καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος, καὶ διὰ μὲν τὸ ἀεὶ ἐν τέλει εἶναι, ἀεὶ 10 ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ ἔστι, καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ ἀγαθῷ τὸ φερόμενον κύκλῳ. διὰ δὲ τὸ ἀεὶ ἐν ἀργῇ εἶναι, ἀπαυστον ἔχει τὴν κίνησιν.

"Οτις οἱ πρὸ Αριστοτέλους οἱ μὲν γενητὸν καὶ φιλαρτὸν ἔλεγον εἶναι τὸν κόσμον, οἱ δὲ γενητὸν καὶ ἀφιλαρτον, οἱ δὲ διτὲ μὲν γενόμενον, ὅτε δὲ φιειρόμενον διαδοχῇ καὶ ἐναλλάξ. Ἐλέγχει καὶ πρῶτον τοὺς γενητὸν καὶ ἀφιλαρτὸν λέγοντας ως τῷ εὐλόγῳ καὶ πᾶσι δοκοῦντι ἐναντιουμένους, ὅπερ ἔστιν ὅτι πάντα τὰ γενόμενα καὶ φιειρούνται· εἴτα καὶ λόγον τίθησιν. οὕτοι εἶται οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σενοκράτην τὸν Πλατωνικῶν διάδοχον. Δεύτερον, ἐλέγχει τοὺς γενητὸν καὶ φιλαρτὸν λέγοντας, τὸν Ἡράκλειτον δηλοῦντας καὶ Ἐμπεδοκλέα τὸν Ἀκραταντίνον. Τρίτον, καὶ τὴν λοιπὴν 20 ἐλέγχει δόξαν. Ἰστέον δὲ ὅτι δόξα Αριστοτέλους μήτε τὸ ἀγένητον δύνασθαι φιλαρτῆναι, μήτε τὸ γενητὸν ἀδίδειν καὶ ἀφιλαρτον μεῖναι. Καὶ τούτων τὴν ἐξέτασιν, ἐν ἀλλοιοῖς πλατύτερον δειλοποιῶν, ὑπερτίθεται.

"Οτις ἀγένητον καθ' ἔνα μὲν τρόπον λέγεται ὅπερ ἔστι καὶ γωρίς τοῦ γίνεσθαι, πρότερον μὴ ὅν, καὶ ἔχει τὸ ἀπτεσθαι καὶ τὸ κινεῖσθαι κατ' ἐγίους· ἀμφὶ γάρ ἔστιν ἡ ἀφή, ἐπειδὴν οὐ, ὥστε τῷς κίνησις καὶ τῇ κίνησις· καὶ οὐ προχωροῦν κατ' ὅλην, οὐκ μὴ οὐ κινήσεως κίνησις καὶ μεταβολὴ μεταβολῆς. Ἄλλον δὲ τρόπον ἀγένητον λέγεται ὅπερ, ἐγδεγόμενον γενέσθαι γίνεσθαι, ἐμως γνωμονούς οὐκ ἔστιν· Ἄλλον δέ, τὸ ἀδύνατον γίνεσθαι, ἡ ως μηδέδηλως ἀληθές δην εἰπεῖν ὅτι γένοιται ἀν, ἡ ως μὴ, βαδίως, μηδὲ ταχέως, μηδὲ καλῶς. Καὶ τὸ γενητὸν καὶ ἐξ ἀντικειμένου τριχῶς νοεῖται. Εἴτα καὶ τὴν τοῦ φιλαρτοῦ καὶ ἀφιλαρτοῦ διαιρεῖ σημασίας τῷ τοιούτῳ κανόνι.

"Οτις ὥρισται ὁ γρόνος τοῖς δυναμένοις εἶναι καὶ δυναμένοις μὴ, εἶναι ἐκατέρας τῆς δυνάμεως. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο εἴη, ἀπειρον γρόνον ἔσται δυνατό τὸν εἶναι, καὶ ἄλλον ἀπειρον γρόνον μὴ, δυνατὸν μὴ, εἶναι, καὶ διὸς ἔσται τὸ ἀπειρον. Ἐτι, τὸ ἀδύνατον πρὸς τὸ φεῦδος ως τὸ καθόλου ἔστι πρὸς τὸ ὅπ' αὐτό· πᾶν γάρ τὸ ἀδύνατον καὶ φεῦδος, οὐ μὴν δὲ πᾶν φεῦδος καὶ ἀδύνατον. Ἐστι δὲ τὸ τε ἀληθές καὶ δυνατὸν καὶ τὸ φεῦδος καὶ ἀδύνατον, τὸ μὲν ἀπλῶς, τὸ δὲ ἐξ ὑποθέσεως. Τούτων ὑποτεθειμένων, 40 καλῶς δείκνυσιν ὅτι οὔτε τὸ γενητὸν ἐνδέχεται ἀφιλαρτον εἶναι, οὔτε τὸ

ἀγένητον φθινότον· τὸ γὰρ γεννητὸν οὐκ ἔστιν ἀεί, καὶ ἄφθιτόν ἔστιν ἀεί, ὥστε συνελεύεται· ἡ ἀντίφασις. Καὶ αὕθις· τὸ ἀγένητὸν ἔστιν ἀεί, καὶ τὸ φθινότον οὐκ ἔστιν ἀεί, καὶ ἔσται· ἡ ἀντίφασις ἐν τῷ αὐτῷ. | Τὸ f. 197
δὲ ἀγένητον καὶ τὸ ἄφθιτον ἀκολουθῶς ἀλλήλοις καὶ σύνεσιν, ὥσπερ
καὶ τὸ γεννητὸν καὶ τὸ φθινότον. Ἐπειδείνυσιν ὡς ἀδύνατὸν ἔστι τὸ
φθιτὸν μὴ φθιτῆνα· ποτέ· τῷ φθιτὲρῳ οὐκ ἂν εἴη, ἡ δύνα καὶ ἐνεργείᾳ
ζμῆω ἔσται, φθιτόν τε καὶ ἄφθιτόν.

Sur le livre II.

Ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου.

Οτις ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου ἐπαναλαμβάνει τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ πρώτου συμπερανθέντα, ὅτι οὔτε γέγονεν ὁ οὐρανός, οὔτε ἐνδέγεται· φθιτῆναι αὐτόν καὶ ὁ Πλάτων ἔλεγε ὅγλονότι γενητὸν εἰναῖς καὶ φθιτὸν μὲν φύσει, χάριτι· δὲ τοῦ πεποιηκότος ἄφθιτον· καὶ ὅτι εἰς ἔστι καὶ ἀτίθιος, μήτε ἀρχήν, μήτε τελευτὴν ἔχων τῷ γρόνῳ, ἀλλ' αὐτὸς ἔχων καὶ περιέχων τὸν ἀπειρον ἦτος τῇ νοήσει καὶ οὐ τῇ ἐνεργείᾳ ἀπειρον γράνσαν· καὶ διεὶδε πᾶς οὐρανὸς εἶτουν κόσμος ἀτίθιος καὶ οὐκ ἐνδεχόμενος φθιτῆνα· μόρια δὲ αὐτοῦ φθιτέται εἰς ἄλληλα, τοῦ παντὸς ἄφθιτον διατελεύντος. Ταῦτα δὲ οὕτω διοξαζόμενα περὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀληθῆ εἰσι, διότι τὰ τούτοις διεναγτία ψευδῆ σητα καὶ ἀδύνατα ἐξελήλεγκται, καὶ διότι συνάδουσι τῇ κοινῇ τῶν ἀρχαίων ὑπολήψει καὶ τῶν γῆς διντῶν· πάντες γὰρ τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν ἄνω τέπον ἀπένειμαν τῷ θείῳ καὶ ἀθανάτῳ ὡς καὶ αὐτὸν δηντα ἀθάνατον, ὃ συμφωνεῖ τῷ ἀγένητον αὐτὸν ὅρισθηναι καὶ ἄφθιτον. Ἐπειδεὶ τὸν ἀπαθής ἔστι καὶ ἀναλλοίωτος, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἀπονος, εἴπερ καὶ ἀτίθιος· οὐ γὰρ βιαζόμενος φέρεται, οὐδὲ ὡς κουφότητος ἡ βάρους μετέχων. *

Εἶπερ οὖτε ἄνω, οὔτε κάτω. ἀλλὰ περὶ ἔχυτὸν στρέφεται. 25

Οτις εἰ καὶ σφαιρικός ἔστιν ὁ οὐρανὸς καὶ ἀτίθιος τῇ τε ὑπάρξει καὶ τῇ κινήσει, ἀλλὰ ταῦτα οὐδὲν προσίσταται θεωρεῖσθαι καὶ περὶ αὐτοῦ πως τὰς τοπικὰς διαστάσεις. Καὶ ὅπως οὐδὲν προσίσταται, δείκνυσιν. Οὐκοῦν μῆκος ἐπὶ τοῦ οὐρανίου σώματος δεῖ νοεῖσθαι τὸ κατὰ διάμετρον· αὐτὸς γάρ τὸ πορρωτάτω ἐπὶ τῶν αὐτοῦ μερῶν, καὶ τοῦτ' εἴγας τὸ μεταξὺ τῶν δύο πόλων, γῆτος τὸν γοσύμενον οἰονεῖ ὡς ἀξονα ἐπιτεγγύνοντα ἀμφω τοὺς πόλους ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἀντίθετον διέκοντα, καὶ γταθικά κατὰ τὸ εἰκός ἐγθεωρεῖσθαι· τό τε ἄνω καὶ τὸ κάτω τοῦ μῆκους τοῦ οὐρανίου σώματος, καὶ ἐπεὶ ἀπὸ ἀνατολῶν ἔστιν γῆ τοῦ οὐρανίου σώματος κίνησις ὡς πρὸς δυσμάς, ταῦτ' ἀν εἴη πάντως τὰ δεξιά καὶ ἀριστερά, δεξιά μὲν τὰ ἀνατολικά, τὰ δὲ δυτικὰ ἀριστερά. Ἐγτεῦθεν εἰκός καὶ πρόσθεν μὲν

1 ἀγένητον sic A

4 τὸ γὰρ γεννητὸν sic A

f. 1 νοεῖσθαι: | τὰ τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαῖρου, δημιουρὸν δὲ τὰ τοῦ ὑπὸ γῆν.
ἀπὸ γὰρ τῶν ἐμπροσθίων κατὰ φύσιν ἡ πᾶσα κίνησις.

"Οτις δυοῖν οὐσῶν τοῦ οὐρανοῦ περιφορῶν, μιᾶς μὲν τῆς πρώτης καὶ
καθόλου, ἑτέρας δὲ τῆς τῶν πλανωμένων ἀνάπταλιν τῇ πρώτῃ ἐνεργου-
σ μένης, εἰ μὲν ἐναντία ἡσαν οὐδ' ἀγενετάσεως ἔδει διατί δύο εἰσίν. Εἰ
γάρ θάτερόν ἔστι φύσει τῶν ἐναντίων ἀνάγκη, καὶ θάτερον εἶναι φύσει.
Ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν ἐναντίαι, εἰ καὶ ἀντεστραμμέναι· ἀμφω γὰρ κυκλο-
φορίαι εἰσὶν, καὶ τῇ τοις αὐτοῖς κίνησις δέδεικται μὴ εἶναι ἐναντίαν κίνησιν.
τοις τέσσερις διατί δύο εἰσίν. Κακίπερ δὲ χαλεποῦ δντος τοῦ περὶ τῶν οὐρανῶν
ταῦτα τοις τέσσερις γῆματις, πέρισσω τε ἀφεστηκότας κατὰ τόπων αὗτῶν καὶ οὐκ
ἔχοντας τῶν ἐνόντων τῷ οὐρανῷ σώματα αἰσθηταῖν, ἢ χορηγεῖν δύναται:
τὰς ἐπιστήματα τῷ θεωρητικῷ τῶν τοῖς αἰσθηταῖς ὑποπίπτουσιν ἐνθεωρου-
μένων, δύος καὶ τοις οὔτου δντος πειράσθαι δεῖν φῆσιν. "Εκαστον τοίνυν
τῶν δντων, ὅν ἔστιν ἔργον εἰτούν ἐνέργειά τις. Ἐνεκα τοῦ ἔργου αὗτοῦ
ἐστίν· τοῦ θείου δὲ ἐνέργεια ἀθανασία, ταῦτα δὲ εἰπεῖν ζωή τις ἀΐδιος,
ώς ἐξ ἀνάγκης ἐπεσθαι τῷ θείῳ αἰνησίν ἀΐδιον ἐνυπάρχειν, καὶ ἐπεὶ τὸν
οὐρανού σῶμα θείον ἔστι, τὴν κύκλῳ κίνησιν ἔχει· μόνη γὰρ αὕτη τῶν
ἀλλού ἀΐδιος καὶ συνεχίει. Οὐχ ἔλευ δὲ τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ ἦτοι τοῦ
σύμπαντος κόσμου κύκλῳ κίνεται, διότι ἀνάγκη αὗτοῦ τι περὶ τὸ μέσον
μένειν, περὶ δὲ ἔσται ἢ κίνησις, καὶ ἔστιν ἡ γῆ, βαρεῖα οὖσα καὶ ἡρεμεῖν
καὶ μένειν πετυκυῖα ἐπὶ τοῦ μέσου. Εἰ δὲ ἀνάγκη γῆν εἶναι, καὶ πῦρ
εἶναι ἀνάγκη· ταῖς ἐναντίαις γὰρ εἰδοποιοῦνται ποιότηται, καὶ εἰ θάτερον
τῶν ἐναντίων ἔστι φύσει, ἀνάγκη καὶ θάτερον εἶναι, καὶ πολλῷ μᾶλλον
δεῖ γῆ μὲν ἔοικε στεργίσει καὶ ἀποφάσει κατά τε τὸ γενεκρωμένον τῆς
ψύχεως καὶ τὸ μόνιμον καὶ ἡρεμαῖον, τὸ δὲ πῦρ, ἔξει καὶ καταφάσει διὰ
τὰς ἀντικειμένας ἰδιότητας. Εἰ οὖν ἡ στεργήσις καὶ ἀπόφασίς ἔστι, πολλῷ
μᾶλλον δεῖ εἶναι τὴν ἔξει καὶ τὴν καταφάσιν. Εἰ δὲ ταῦτα τὰ δύο ἔστιν,
ἀνάγκη καὶ τὰ μεταξὺ εἶναι, ὅπερ ἔγλωνται καὶ ἀέρα, ὃν ἐκάτερον ἐκα-
τέρῳ τῶν εἰρημένων ἔστιν ἐναντίον ὀλοσγερῶς· δὲ μὲν ἀὴρ τῇ γῇ, τὸ δὲ
πῦρ τῷ πυρί· ἐναντία δὲ δντα σῦτω, καὶ φθιρτικὸς ἀλλήλων εἰσίν. Εἰ
δὲ φθιρτικὸς ἔσται αὕτων. καὶ γένεσιν αὗτῶν εἶναι δεῖ· ἀφθιρτος γὰρ κα-
f. 198 θέλου δὲ κόσμος, εἰ καὶ μέρια αὗτοῦ | γίνεται τε καὶ φθείρεται· αὐτὸς
μὲν γὰρ ἀΐδιος κίνησις κίνησις μενος ὡς κύκλῳ κίνησις μενος, καὶ ἀΐδιος ἔστιν· τῶν
δὲ μορίων αὗτοῦ, τῶν ἀπλῶν ἔγλωνται τούτων σωμάτων ἐπὶ εὐθείᾳ κίνου-
μένων, πεπερασμένη, ἔστιν ἡ κίνησις. "Οὐτε δὲ αὕτη ἀΐδιος ἔστιν, οὐτε
αὕτη ἀφθιρτα. Ταῦτης τοίνυν ἐνεκα τῆς τῶν γινομένων καὶ φθειρομένων
διαφορᾶς, διπλῆ ἔστιν ἡ κίνησις τοῦ κυκλοφορικοῦ σώματος καὶ παρηλλαγ-
μένη. Εἰ δὲ μία γέν, μία ἀν γέν καὶ γέν των γινομένων γένεσις. Εἰ γὰρ
δὲ γένος ἀκινήτως γέν των καὶ ἐπὶ τοῦ δωδεκάτου μορίου, τοῦ Καρχίου,
καὶ συμπεριφερόμενος μόνον δεῖ τῇ πρώτῃ τοῦ οὐρανοῦ περιφορῇ, δεῖ τὸ

αὐτὸν ἀπειρονὶ ἀν τὸν κατάστημα παρ' ἡμῖν. Εἰ δὲ ἐν Αἰγαίοκέρωτις ὥστε τῶν
τὸν κατάστημα παρ' ἡμῖν. Νῦν δὲ διὰ τὸ
ἀνάπταλον κινεῖσθαι ἐν διαφόροις καὶ ἄλλοις μέρεσιν ὡν τοῦ
Ζῳδιακοῦ, διαφόρους καὶ τὰς ἀποκαταστάσεις καὶ τὰς γενέσεις ἐκάστων
ποιεῖται.

Οτι τῇ τοῦ οὐρανοῦ αἵστια ὀλκαιότατον τὸ σφαιροειδὲς σχῆμα· τῷ
γάρ πρώτῳ σώματι τὸ τῶν σχημάτων πρώτον προσῆκεν, τοῦτο δέ ἐστιν
ἐν μὲν ἐπιπέδοις ὁ κύκλος, ἐν δὲ στερεοῖς ἡ σφαῖρα. Τὸ γάρ ἐπίπεδον
ἡ εὐθύγραμμόν ἐστιν, ἡ περιφερόγραμμον. Καὶ τὸ μὲν εὐθύγραμμον σχῆμα
ὑπὸ πλειόνων περιέχεται· γραμμῶν· τὸ δὲ περιφερόγραμμον ὑπὸ μᾶς. Εἰ 10
οὖν φύσει τὸ ἀπλοῦν τοῦ συνθέτου πρότερον, καὶ τὸ περιφερόγραμμον
τοῦ εὐθύγραμμου πρότερον· ὥστε τῶν ἄλλων στερεῶν, οἷον πυραμίδων καὶ κύβων καὶ
τῶν κάρυων τῶν πλειόσιν ἐπιφανεῖαις περιεχομένων.

Ἐτι, ὁ κύκλος σχῆμα τέλειον· τέλειον γάρ οὗ μηδὲν ἔστι λαβεῖν ἔξω 15
τῶν αὐτοῦ· τοιοῦτον δὲ ὁ κύκλος· εὐθείᾳ δὲ ἔξεστιν ἀεὶ προσθεῖναι, ὅστε
ἀπελίστη. Τὸ δὲ τέλειον φύσει πρότερον τοῦ ἀπλοῦ. Οὕτω δὲ ἔχει
καὶ ἡ σφαῖρα ἐν τοῖς στερεοῖς. Εἰ δὲ τέμνεται εἰς τῆμασφαῖρα δύο τοιούτα
ἄλλα μόρια, ἡ τοιαύτη διαίρεσις οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον· δύο γάρ
ἔστιν εἰς μέρη, οὐκ εἰς διαφέροντα τῷ εἶδει, στοιχειωδέστερα δὲ καὶ 20
ἀπλούστερα.

Ἐτι, καὶ τῇ τάξει τοῦ ἀριθμοῦ πρότερον ὁ κύκλος· ὃ μὲν γάρ κύκλος
κατὰ τὸ ἐν τίθεται, τὸ δὲ τρίγωνον κατὰ τὰ δύο· διυτὶ γάρ ὀρθαῖς ἵσται
ἔχει τὰς γωνίας· τὸ δὲ ἐν πρότερον τῇ τάξει τῶν δύο. Εἰ δέ τις λέγοι
πρῶτον τῶν σχημάτων τὸ τρίγωνον, ὁ κύκλος λοιπὸν ἀπλούστερος, | ώς f. 198v
τὸ ἐν τῶν δύο, καὶ τοῦ ἐνὸς οὐδὲν ἀπλούστερον· σφαιρικοῦ δὲ ὅντος τοῦ
πρῶτου σώματος, διὰ ταῦτα, ὡς προσῆκε τῷ πρώτῳ, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν
κοίλην ἐπιφάνειαν αὐτοῦ σώμα ἔξης σφαιρικὸν εἶναι· ἀνάγκη, ἵνα μή
κενὸν γέ μεταξὺ ἀμφοτέρων.

Ἐτι, συγεγήθει εἶναι τὴν τοῦ οὐρανοῦ κίνησιν καὶ διμαλήν καὶ 30
ἀπόστοιν· δεῖ μὲν γάρ τῶν κινήσεων τὸ μέτρον εἶναι κίνησιν πάντως, ὡς
τῶν μεγεθῶν μέγεθος, καὶ τῶν ὁποῖων ὁποῖα, καὶ ἄλλων ὠντῶνων τοῦ
διμοειδῆ, εἶναι δέ, εἴπερ μέτρον ἔσται ἔξηνάγκης, καὶ συγεγήθη. Πῶς γάρ
δι, εἰ διαλαμβάνοιτο στάσει, τὰς ἄλλας μετρήσειεν; Ἀλλὰ μὴν καὶ διμαλήν
εἶναι εἴτε ἀνάγκη, καὶ οὐ γῦν μὲν ἐπιτείνεσθαι, γῦν δὲ ἀνίεσθαι· πῶς γάρ 35
ἀν τὸ οὔτως ἔχον ισάκις μετρήσειεν; Ἐτι γε μὲν καὶ διδοῖον· ἀεὶ γάρ
οὔσης τῆς κινήσεως, ὡς ἀποδέδειται ἐν τῷ περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς φύσεως,
ἀεὶ δεῖ εἶναι καὶ τὸ τῆς κινήσεως μέτρον. Ὅθεν εἰκότως καὶ μέτρον τῶν
κινήσεων γέ οὐράνιος φορά· ἐν παντὶ γάρ μέτρον τὸ ἐλάχιστον· ἐλαχίστη
δὲ κινήσεων γέ ταχίστη· ταχίστη δέ, τῆς ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ τὸ ίσον 40

περίεσιν· τοιαύτη δὲ ή κυκλική· Δῆλον οὖν ἐντεῦθεν, ώς ὁ οὐρανὸς εἴτουν
έ σύμπας κόσμος, σφαῖραιὸν ἔχει τὸ σχῆμα, ἀκρωὶς τετορευμένον, καὶ οὐκ
ἔστιν εὔρειν ἄλλο τι τῶν ἀπάντων, οὔτε χειρέστευκτον ἔργον οὔτε φυσικόν,
εἰς ἀκριβέστερον οὕτως ἔχον ὄμαλῶς καὶ εὐτόρνως.

^a "Οτις η̄ φύσις καὶ ὁ δῆμος οὐργὸς τῶν ἐνδεχομένων ἀεὶ τὸ βέλτιστον
ἐνεργεῖ· Διὸς τοῦτο φορὰ τοῦ οὐρανοῦ η̄ ἀπὸ τῶν δυτικῶν μὲν ἐπὶ τὰ
πρόσθεν, η̄ καὶ πάσης κινήσεως ἄλλης η̄ βελτίων ἔστιν· δεξιὰ δὲ τὰ ἑωκ
ἐπὶ τῆς οὐρανίου φορᾶς.

"Οτις ὄμαλής ἐστιν η̄ τοῦ οὐρανοῦ φορά, καὶ οὐκ ἀνώμαλος, η̄ πρώτη
τε καὶ ακθόλου, εἰ καὶ αἱ τῶν ἐντὸς φοραὶ καὶ ὑποκάτω ἀνάπολιν τε
ἔχουσιν, ώς εἴρηται, καὶ ἀνωμάλως ἔτι, δείκνυσιν· εἰ γάρ ἀνωμάλως
κινήσις εἰται, ἐπίταξιν καὶ ἀνεσιν καὶ ἀκμὴν ἔχει η̄ φορά· ταῦτα γάρ τῆς
ἀνωμάλου ἀνίσου φορᾶς. Τοῖς μὲν γάρ φύσει φερομένοις η̄ ἀκμή ἔστιν
οἱ φέρονται, τῷ δὲ περὶ τὸ τέλος. Τοῖς δὲ παρὰ φύσιν η̄ ἀκμή ἔστιν ὅθεν,
η̄ τοις κατὰ τὴν ἀρχήν, ὅτε, τῆς βίᾳς μάλιστα κρατούσῃς, τάχιον φέρεται,
καὶ ὅλιγον δὲ ἀνίσται. Τοῖς δὲ ξύροις καὶ ἐμψύχοις ἀνὰ τὸ μέσον ἔστιν
η̄ ἀκμή· ἀτθενεστέρα δὲ ἀρχομένη, καὶ τῷ τέλει πλησιάζουσα ἀνίσται.
εἰτα καὶ λόγει τελευταῖον, καὶ ἐν τοῖς ἀλμασίαις καὶ τοῖς δρόμοις ἐναργῶς

f. 199 φαίνεται. | Ἐπὶ δὲ τῆς κύκλῳ φορᾶς οὕτε τοῦ ὅθεν, οὕτε τοῦ οὗ, οὔτε
τοῦ μεταξὺ γύρων ἐχόντων· διδίος γάρ δέδεικται τῷ γρόνῳ, μήκει τε
καὶ διαστάσει πάντῃ συνγρμένη, καὶ ἀκλαστός τε καὶ ἀτμητος· δῆλον,
ώς οὐδὲ ἐκεῖνα γύρων ἔχει, ἐπὶ τηδεῖς δηλονότι καὶ ἀνεσίς καὶ ἀκμή· ὅθεν
οὐδὲ ἀνώμαλία. Ἐπειτα τὸ ἀνωμάλως κινεῖσθαι η̄ παρὰ τὸ κινοῦν ἔστιν
ἄλλοιςύμενον τῇ δυνάμει, η̄ παρὰ τὸ κινούμενον, η̄ καὶ παρ' ἄμφω. Ἐγ-
26 ταῦθα δὲ τὸ μὲν κινούμενον οὐρανός, δὲ πρῶτον σῶμα ἀπλοῦν τε καὶ
ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον καὶ ἀμετάβλητον ἀπεδείχθη· πολλῷ δὲ μᾶλλον
τὸ κινοῦν αὐτὸν ἀμετάβλητόν ἔστι καὶ διδίον, ἀσώματον δὲν, οἷον ἐν τοῖς
περὶ ἀρχῶν ἀπεδείχθη τὸ πρῶτον κινοῦν· ὥστε ἀδύνατον ἀνωμάλως
κινεῖσθαι τὸν οὐρανόν. Εἰ δὲ ἀνώμαλος η̄ τούτου φορά, η̄ ἐλη μετα-
βάλλεται, η̄ κατὰ μέρη· η̄ γάρ ἐλη, ποτὲ μὲν ἐπιτείνεται, ποτὲ δὲ ἀνίσται·
η̄ τῶν οὐρανίων μερῶν τὰ μὲν ἐν ισότητι φέρονται, τὰ δὲ θάττον καὶ
βράχεσιν. Κατὰ μέρη μὲν οὖν οὕτε μεταβάλλει, οὕτ' ἀνωμάλως κινεῖται·
τὰ γάρ θετρά τὸν ἀεὶ γρόνον, ἐξέτου μηγμονεύοντας ἀνθρωπος καὶ οἱ
περὶ αὐτῶν εἰσι λόγοι, τὰς αὐτὰς διαστάσεις πρὸς ἀλληλα τοις ἔχοντα κατα-
λαμβάνονται, καὶ τὰ αὐτὰ μήκη καὶ πλάτη ἐπὶ τοῦ οὐρανίου σώματος·
τοῦτο δ' οὐκ οὐδὲ η̄, εἰ τὸ μὲν θάττον ἐφέρετο, τὰ δὲ βράχεσιν η̄ τοις ἀνω-
μάλως· ἀλλοτε γάρ ἄλλαι ἀνεδείκνυντ' ἀν αἱ πρὸς ἀλληλα διαστάσεις ἐν-
τεῦθεν τῶν ἀττρῶν, οἱ μήπω καὶ νῦν ἐξ ἀρχῆς κατελθεῖσθαι· ὥστε δοκεῖν

μὲν ἀνωμάλως αὐτὰ καὶ γείσθαι ποτὲ μὲν στήκτοντα, ποτὲ δὲ προποδίτοντα, ποτὲ δὲ ὑποποδίτοντα, ὡς οἱ ἀστρονόμοι οὕτω καλοῦσι, τὸ ἐφ' ἐνὸς ἴστασθαι σημεῖου, καὶ τὸ πρόσω καὶ γείσθαι, καὶ τὸ ἀνάπαλυ φέρεσθαι καλοῦντες οὕτω, τῇ δὲ ἀληθείᾳ μὴ, ἀνωμάλως ἔχειν. Ἀλλὰ μὴν οὖθε τὸ δλον οὐράνιον σώμα ἐγγιγνέται μεταβάλλειν ἐν τῇ καὶ γίγνεσθαι ωτας ἐξ ἐπιτάσεως αὐθίς ἀγίσθαι· ἢ γάρ ἂνετος ἀκολουθεῖ δι' ἀδυναμίαν· ἢ δὲ ἐκστασίς ἐστι τοῦ κατὰ φύσιν καὶ παρὰ φύσιν ἐστιν· ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου καὶ οὐρανίου σώματος τὸ παρὰ φύσιν οὐκ ἔστιν· ἀπλᾶ γάρ τὰ κατ' αὐτὰ καὶ ἀμικτὰ καὶ ἐνοεῖσθαι καὶ κατὰ γύρων ἔχει, καὶ οὖδεν ἐν αὐτοῖς ἐναντίον. Δείκνυσθαι δὲ ἀδύνατον εἶναι καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καὶ γίγνεσθαι· οὔτε γάρ 10 ἐν ἀπείρῳ γράμμῳ ἐπιτείγεσθαι· τῷ γαρ αὐτῷ δύναμιν ἐν τῷ καὶ γίγνεσθαι· οὔτε τῷ ἀπείρῳ αὐθίς ἀγίσθαι· δυνατόν, οὔτε τῷ ἀπείρῳ τὸ παρὰ φύσιν προστίκει, οὔτε ἐν ὥρασμένοις χρόνοις δυνατόν.

| "Οτις καὶ οὐκ ἀστέρες τῆς αὐτῆς εἰσι τῷ οὐρανῷ φύσεως. Καὶ οἱ ἐκ f. 199 τ πυρὸς γάρ τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐδεῖσιν ὑποτιθέμενοι καὶ τὰ ἀστέρα πύρινα τὸ πετεῖθεντο διὰ τὸ δεῖν αὐτὰ τῆς αὐτῆς εἰναι τῷ περιέχοντι καὶ συμπεριφέροντι φύσεως. "Οτις δὲ τὰ ἀστέρα μὴ συντα πύρινα ἐκπυροῦσι· τὰ ὑπ' αὐτῶν σώματα καὶ τὸ φωτιστικὸν ἔχουσι, τοῦτο δὲ ἀνάγκης γίγνεται· διὰ τὴν παράτριψιν τῆς καὶ γίγνεσθαι· διὰ τὴν δηλόντην ἐπὶ τῶν ξύλων καὶ λίθων καὶ σιδήρων τῇ σφιδρῷ ἐκπυρούμένων καὶ γίγνεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν φερομένων τοῦτο ἐνίστεται βελῶν γίγνεται, ὥστε καὶ τὰς μολυβδίδις αὐτὰς τῆκεσθαι· καθ' ἃς ὁ σίδηρος τῷ ξύλῳ συγάπτεται· Οὕτως οὖν καὶ ὑπὸ τῆς ἀστέρων καὶ γίγνεσθαι καὶ ἐκτριψεως ὁ πέριξ ἐκπυροῦται· ἀλλὰ καὶ τὰ ὑποκάτω σώματα ταχύτατα καὶ νούμενα. Κακεῖνα μὲν οὐκ ἐκπυροῦνται· τὰ οὐράνια σώματα, τὰ ἀστέρα δηλούντι, μὴ πεφυκότα πάσχειν οὐδὲ ἀλλοιοῦσθαι· τοῖς δὲ ὑποκάτω σώμασιν ἐκπυροῦσθαι· συμβαίνει, καὶ μάλιστα ὅταν ἐκεῖνα πλησιάζῃ, μᾶλλον τούτοις τοῖς κάτω φερόμενα πλησιέστερον, ὡς ὁ θύλας κατὰ κορυφὴν τοῖς βορειοτέροις προσγινόμενος μέρεστιν.

"Οτις ἢ γῆ τῆρεμεῖ, οἱ δὲ ἀστέρες αὐτοὶ μὲν τῆρεμοῦσιν· καὶ νούμενων δὲ τῶν κύκλων ἐφ' ὧν ἐστιν ἔκαστος, συμπεριφέρονται· σφαιροειδεῖς γάρ τοι εἰσιν ὡς μὴ μόνον φύσεως τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ καὶ σχήματος κοινωνούντες, ὡς δέδεικται· Τῶν δὲ σφαιρῶν δύο καὶ γίγνεσθαι εἰσὶ, κύλισις καὶ δίνησις, ὧν κατ' οὐδετέρων μεθίστανται· Εἰ μὲν γάρ ἐδιγόντο, ἔμενον ἣν ἐν ταῦτῳ καὶ οὐ μεθίσταντο· ἀλλὰ φαίνονται μεταβάλλοντα τοὺς τόπους καὶ μεθιστάμενα· δίνησις γάρ ἐστιν ἢ περὶ τὸν αὐξενα στροφή, ἀκινητοῦντος τοῦ κέντρου καὶ μένοντος. Εἰ δὲ φαίνεται δινούμενος ὁ θύλας, οὐκ αὐτὸς ἐστιν ὁ δινούμενος, ἀλλ' ἢ δύοις ἀποτεινομένη μακρὰν αὐτὴ μᾶλλον ἐλέσσεται δι' ἀτονίαν τῆς τοῦ δρωμένου καταλήψεως ὡς πλεῖστον ἀφεστηκότος. Οὕτω καὶ οἱ μὲν πλανῆται οὐ δικοῦσι στήλειν, ἐγγυτέρω συντεταγμένης αὐτῶν τῆς ήμῶν δψεως. Πρὸς δὲ τοὺς ἀπλανεῖς πλεῖστην 40

διεστηκότας ή ὅψις ἐξαπονοῦσα βραδύνεται καὶ δοκεῖ τὸ πάθος ἐν τοῖς δρωμένοις εἶναι. Οὐδὲν δὲ διαφέρει περὶ τὴν ὅψιν ἢ τὸ ὄρώμενον εἶναι τὴν κίνησιν πρὸς τὸ οὕτω δοκεῖν κινεῖσθαι, ἐπειὶ καὶ οἱ τοὺς αἰγιαλοὺς παραπλέοντες φαντάζονται τὰς τοπικὰς θέσεις μᾶλλον κινεῖσθαι καὶ τὸ παραμείβειν αὐτούς, οὐκ αὐτοὶ παραμείβειν ἐκεῖνα καὶ παραπλεῖν. Εἴ

f. 200 λαμπρότητος, | τοῦτο γίνεται, ἀσθενεῖας ἐγγινομένης τῇ ὅψει ἀπ' αὐτῇ, καὶ ἀνατέλλων καὶ δύγων μᾶλιστα δοκεῖ διὰ τὸ πρόσγειος ὄρθοσθαι διὰ παραμένουσαν αὐτῇ, τῇ γῆν ἡρεμοῦσαν. Οὕτω μὲν οὖν δῆλον μὴ διεῖσθαι τὰ ἄστρα. Ἀλλὰ μὴν σύστημα κυλίονται· τὸ γάρ κυλιόμενον στρέφεται. Ή δὲ τελίγη, τὸ αὗτό πρόσωπον δείκνυσι τοῖς ἐν γῇ γῆμιν, εἴτε ὁ λόφεγγος εἴη, εἴτε καὶ μή· καὶ οὐ δείκνυσι καὶ θάτερον, τὸ ἐν τῷ ἀλλῷ αὐτῇ, ἥμισος τοῖς δηλοῦσται, ὅπερ ἐξ ἀνάγκης ἀν, εἰ ἐκυλίετο. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ τῶν ἄλλων δεῖ νοεῖν ἄστρων. Ἐπειὶ τοίνυν οὔτε δινοῦνται, οὔτε τοις κυλίονται, οὐκ ἄρα ἐγδέχεται κινεῖσθαι τοὺς ἀστέρας καὶ μεθίστασθαι, ἡρεμοῦντος καὶ μενόντος τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπειὶ οὖν ἔδει τὸν μὲν οὐρανὸν δλον περὶ αὐτὸν στρέψειται μέν, μένειν δὲ ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ, τοὺς δὲ ἀστέρας πάντη ἀκινητεῖν, τούτου γάριν ἡ φύσις ἀπεκλήρωσεν αὐτοῖς τὰ σφαῖρας καὶ σχήματα. Εἰ δὲ τὴν πορευτικὴν εἶχον καὶ κατὰ τόπον μεταβατικὴν κίνησιν, εἶχον ἀν καὶ ὅργανα συνγραμμένα τοῖς σώμασι τοις αὐτῇ πρέποντα κινήσει, ἐπειὶ τὸ σφαιρικὸν ἀπόδον ἀν τὴν καὶ ἡ φύσις οὐδὲν μάτῃ, ἀν ἐποίει. Καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν θεοτέρων, ὅπου γε καὶ τοῖς ὑποδεεστέροις τὰ τοις αὐτοῖς οἰκεῖως πεφρόντικεν.

"Οτι οὐδὲ ψόφος τις ἐναρμόνιος ἐκ τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων γίνεται σωμάτων διὰ τὰς ἀναλόγους ἀποστάσεις αὐτῶν καὶ τὰ διάφορα τάχη τῶν κινήσεων αὐτῶν κατὰ λόγον, ὡς οἱ Πυθαγόρειοι κομψῶς μέν, οὐκ ἀλλούς δὲ λέγουσιν. Εἰ καὶ μὴ αἰσθανόμεθα, φασί, τῶν ψόφων καὶ τῶν συμφωνιῶν διὰ τὸ ἀπὸ γενέσεως ἥμων εὑθὺς αὐτοῖς συνειθίσθαι καὶ μὴ δύνασθαι διακρίνειν τῇ παραθέσει καὶ μεταστάσει τῇ τε φωνῇς καὶ τῇ σιγῇ. "Οτι δὲ φεύδονται, δῆλον· οὐ γάρ μόνον οὐκ ἀκούομεν τῶν ψόφων αὐτῶν, αλλ' οὐδὲ φαίνεται τὰ τῇδε σώματα βίᾳν τι πάσχοντα ὑπ' αὐτῶν διακνιόμενα, ὥσπερ ὄρωμεν ὑπὸ τῶν τῆς βροντῆς ψόφων ῥηγγύμενα καὶ τὰ στερρότατα τῶν σωμάτων διὰ τὴν βίᾳν φοράν τοῦ πνεύματος ἐκεῖθεν ὠθουμένου τε καὶ ἐμπίπτοντος. Τῶν δὲ οὐρανίων σωμάτων τῷ ἀπαραμίλῳ καὶ μεγέθει· καὶ τάχει φορεύντων ἀν, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐγίνετο τοῦτο. Οὕτε τοίνυν αἰσθανόμεθα τῶν τοιούτων ψόφων, οὔτε γίνονται καὶ εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι φόφοι, ἐπειὶ μηδὲ κινεῖται τὰ οὐράνια σώματα τοιαύτη κινήσει.

f. 200* Τὰ μὲν γάρ ιδίως καὶ καθ' αὐτὰ φερόμενα ψόφον ποιεῖ καὶ πληγὴν ἐνίστε ὑπὸ τῆς βίᾳς ὠθουμένου | τοῦ πνεύματος. "Οτα δὲ ἐν φερομένῳ 40 ἐγδέδεται καὶ συμφέρεται τοῖς φερομένοις, ὡς τὰ ἄστρα ἐλέγετο, ηδσα

ἰγυπτάρχει: τοῖς φερομένοις ὡς μόρια αὐτῶν, ὡς τὰ μόρια τοῦ πλανήσιου ἐν κύτῳ φερομένῳ, οὐχ οἶόν τε φύσειν· καὶ τὸ πλανήσιον αὐτό, εἰ ἐν ποταμῷ φέροντο φερομένῳ καὶ καταρρέοντι, οὐ φύσεις ὡς μόριον γάρ τις αὗτοῦ ἔσπερ συμπεριφέρεται. "Οτε τοίνυν οὐδὲ φύσης γίνεται, τῶν ἀστέρων κινουμένων, σῆλων ὡς οὔτε ἐμψυχον εἴτοιν αὐτοκίνητον φέρεται: τὰ ἄστρα δὲ φοράν, οὔτε βιοίαν, ὥσπερ τὰ ωδιούμενα καὶ ῥηπτούμενα. Καὶ ἔστι, φησίν, ἡ φύσις εἴτοιν ὁ δῆμος φύσης προνοητικῶς τοῦτο καταστήσασθαι τὸ ὄκινητον τῶν ἀστέρων, ὡς εἰ μὴ τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον, πάντας ἣν ἦν τὰ τῆδε ἐν πάθεσι μυρίζεις ἀεί, καὶ οὐδὲν ἂν οὐδέποτε ἔμοις εἶχε καὶ ἀμεταβλήτως.

"Οτις τὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν σφαιρῶν τοῖς περὶ τὴν ἀστρολογίαν διάγμοσι παρέγγειλε ἕκανθωτερον λέγειν. Αὐτὸς δὲ φησί συνεπειγμένως, διτις μετὰ τὴν πρώτην καὶ ἀπλήν καὶ ταχίστην περιφοράν ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς, ἡ τοῦ Κρόνου ἐγγυτάτω ταύτης ἐστί, βραδυτάτη τῶν ἄλλων· ἐν γάρ τριάκοντα ἔτεσιν ἀποκαθίσταται· ἡ δὲ πορρωτάτω τῆς πρώτης ἐσχάτη τῶν ἄλλων, ἡ τῆς σελήνης, τάχιστην ἀπασῶν τῶν ἄλλων διὰ μηνός· τῶν δὲ μεταξὺ ἄλλη ἄλλης τάχιστην καὶ βραδύτερον. Καὶ γάρ ἀνάπολιν φερομένων ἀπασῶν τῇ πρώτῃ, ὡς εἰρηται, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀνατολὰς δηλογίστι, αἱ μὲν ἐγγύτερον αὐτῆς ἀντιφερόμεναι βράδεισιν κινοῦνται διὰ τὸ ἀρατεῖσθαι μάλιστα αὐτὰς ὑπὸ τῆς πρώτης ἡ αἱ πορρωτέρω· αἱ δὲ πορρωτέρω τάχιστην ἀναλόγως τῇ πρέστερη ἀποστάσει διὰ τὸ μὴ ἀρατεῖσθαι ὠσαύτως ταῖς ἐγγυτέρω.

"Οτις ζητεῖ μετὰ τῆς συγκρίσους εὐλαβείας οὕτωσι ὑψηλοτέρων καὶ μὴ εὐπορίστων τῇ ἀκταλήψει, καὶ διορίζεται δύο ταῦτα περὶ τῶν ὑπὸ τὴν πρώτην σφαιρῶν πρώτον μὲν διεικτί, τοῦ πρώτου σφαιρικοῦ σώματος, ἐν φοράν απλανεῖς ἀστέρες, μίαν κινουμένου φοράν, οὐ τὰ πληρᾶς αὐτοῦ, ἐν οἷς οἱ πλανῶμενοι, τὰς ἐλάττους κινοῦνται μᾶλλον, ὡς ὁ ἥλιος καὶ τὴν σελήνην τὰς ἐλάττους κινοῦνται, καίτοι πόρρω τοῦ πρώτου σώματος διντα. "Εδει γάρ ταῦτα πλείους κινεῖσθαι μᾶλλον ὡς πορρώτερον διντα, Κρόνου δὲ τὴν σφαιραν καὶ τὰ ἄλλα ἐλάττους ὡς ἐγγύτερον διντα τῷ πρώτῳ σώματι. Φησί δὲ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην πορρωτέρω τοῦ πρώτου σώματος, διότι ἐπὶ τῶν Ἀριστοτέλους καιρῶν ὑπὲρ τὴν σελήνην προσεχθεῖσαν τοῦ Ηλίου σφαιραν | τετάχθαι πάντες ἐφρόνουν καὶ τὰς τῶν πλανητῶν σφαίρας f. 201 διπερκεῖσθαι τῆς Ηλιακῆς, ἔως οἱ ὄστεροι μαθηματικοὶ καὶ Πτολεμαῖς ἀμεινον ἐπιστήσαντες μεταξὺ τῆς σελήνης καὶ τοῦ Ηλίου τὴν τοῦ Ἐρμοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης τετάχθαι λέγουσιν. "Ηλιος μὲν οὖν καὶ σελήνη καὶ αἱ κατ' αὐτοὺς σφαιραί δύο μόνας φέρονται φοράς, τὴν τε καθόλου καὶ πρώτην, ἵνα καὶ αἱ ἄλλαι τῇ πρώτῃ πᾶσαι συμφέρονται, καὶ τὴν οἰκείαν ἀπλοῖκως οὕτως ὡς δρᾶν ἔστιν ἀνάπολιν τῇ πρώτῃ. Οἱ δὲ πέντε πλανῆται ταύτας τε ἀμφω καὶ ιδίως πρωποδίζουσι καὶ στηρίζουσι καὶ διποποδίζουσι. 40